

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6020

гр. София, 13.08.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 40
състав**, в закрито заседание на 13.08.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

като разгледа дело номер **8047** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба на Р. Т. Б. в качеството на управител на [фирма] против Заповед № РНД21-РД56-264/29.07.2021 г., издадена от кмета на район „Н.“, Столична община.

С жалбата е направено искане за спиране на изпълнението, което е и предмет на настоящото производство.

Ответникът – кмета на район „Н.“, Столична община, изразява становище за неоснователност на искането.

Съдът след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства намира следното:

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс.

Съгласно чл. 65, ал. 4 от ЗОС заповедта по ал. 1 подлежи на обжалване по реда на АПК, като обжалването не спира нейното изпълнение, освен ако съдът разпореди друго. В процесния случай от формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение ex lege, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение да го обосновава и аргументира в решението си по чл. 65, ал. 1 от ЗОС. Доколкото специалният Закон за общинската собственост не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповедта, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от АПК.

Оспорващият е този, който следва да докаже съществуването на обстоятелствата,

които да са противопоставими на интереса на Столична община при допуснато по силата на закона предварително изпълнение на акта.

На първо място, в обстоятелствената част на искането не са посочени конкретните вреди от предварително изпълнение на Заповед РНД21-РД56-264/29.07.2021 г. по вид, размер, вероятност от настъпване, същественост и поправимост. Освен неуточнени, тези вреди не са и установени. Към жалбата не са представени писмени доказателства, нито се сочат доказателства, подлежащи на събиране от съда, относно условията по чл. 166, ал. 2 АПК. Такива не се съдържат в представената по чл. 152, ал. 2 АПК административната преписка. По делото не е налице нито едно конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл. 154, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК, нито са презумирани по чл. 154, ал. 2, изр. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК. Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване.

На второ място, за съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата на акта биха могли да му се причинят вреди от неговото предварително изпълнение, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице такова основание, което е със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес, т. е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен и интензивност интересите на засегнатото лице.

При липсата на писмени доказателства в тази насока, съдът следва да приеме при прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, че от предварителното изпълнение на Заповед № РНД21-РД56-264/29.07.2021 г. на жалбоподателя няма да бъдат нарушени значително защитими и значими правни интереси, противопоставими на обществения интерес.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

За да бъде уважено това искане, в тежест на молителя е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

При допуснато по силата на изрична разпоредба на приложимия за случая закон предварително изпълнение, наличието на ценност от вида на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК е презюмирано от законодателя необоримо. Затова защитата по чл. 166 от АПК има за предмет не установяването на липса на ценност от изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, каквито са част от доводите на молителя, а кумулативното наличие на две предпоставки:

1. друг противопоставим интерес - "значителна или трудно поправима вреда", която

ще настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на ИАА;

2. настъпването на нови обстоятелства.

Заявените по делото обстоятелства, с които искателят аргументира искането за спиране на предварителното изпълнение не обуславят неговата основателност по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Твърдяната вреда не е обоснована с доказателства в горния смисъл, а и не се сочат нови обстоятелства.

Наред с това, настоящият състав следва да отбележи, че евентуално претърпените вреди, които се твърдят от оспорващата страна, подлежат на последващо обезщетяване в отделно исково производство в случай на отмяна на оспорената заповед.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на постановеното решение.

По изложените съображения, Административен съд - София - град, I отделение, 21 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Р. Т. Б. в качеството на управител на [фирма] за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на оспорената с жалбата Заповед № РНД21-РД56-264/29.07.2021 г., издадена от кмета на район „Н.“, Столична община.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, в частта му, с която се оставя без уважение искането за спиране на оспорваната заповед подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от определението ДА СЕ ВРЪЧИ на страните.

СЪДИЯ: